1984	מסע בין יצירות המופת של המאה העשרים (עונה שלישית)	1	אורוול - 1984	אונגר	2015

אוקיאניה (סוצנג) **איראסיה** (ניאו-בולשביזם) **איסטאסיה** (ביטול האני)

למעשה - ישויות זהות שחילקו ביניהן את העולם בטקטיקה משותפת

כל שתי מדינות מצויות ב"מלחמה תמידית" מול שלישית. הבריתות מתחלפות אחת לזמן מה וה"רישום ההיסטורי" משתחזר בהתאם (ג'וליה, אגב, סבורה שההפצצות מתבצעות על ידי כל מדינה בתחומה).

משפחות (רק) לצורך הפרייה. קיום פונקציונלי וציות אדוק לחוקים:

פשעמיו

פשעמחשבה

האח הגדול

החוג הפנימי — **2 %**

החוג החיצוני — **13 %**

מוסדות השלטון: ארבעה מיניסטריונים

מיניאמת

מיניאהב

מינישפע

מינישלום

מחלקת המסמכים

מחלקת הסיפורת

פרולים

דוחושב

doublethink

עקרונות היסוד של הממשל

מלחמה היא שלום
חירות היא עבדות
בערות היא כוח

הפרשנות של גולדשטיין

המעצמות מאפשרות ומנציחות את הקולקטיביזם האוליגרכי על ידי מלחמה מתמדת שמצדיקה כלכלה רגרסיבית, רדיפת "בוגדים", צווי חירום, ומנקזת את השנאה והפחד - החוצה. לכן מלחמה = שלום

אוברייין מספק בהמשך את ה"מדוע" מאחורי ה"איך". כוח פועל רק לשמו. חייב להיות קולקטיבי. מצדיק את עצמו. כוח אולטימטיבי פועל על המחשבה, ולכן אין כל משמעות ל"מציאות חיצונית". המפלגה היא הכוח

טכנולוגיות ופרקטיקות של שליטה תודעתית

עמנואל גולדשטיין (לא במקרה!) = אויב העם השטן כיריב דיאלקטי

מנהיג ה"מחתרת" ומוקד השנאה. חיבר ביאור דפיניטיבי לשיטותיו ועקרונותיו של משטר הקולקטיביזם האוליגרכי

האנציקלופדיה (בתור בסיס לשאר מקורות המידע) מעצבת את הסובייקט והתודעה על ידי שיפוץ רטרואקטיבי של הזיכרון

השולט בהווה - שולט בעבר
השולט בעבר - שולט בעתיד

ניוספיק (שיחדש)

מהדורה 11

צמצום פעלים ושמות תואר + סינונימים + ביעור אנטונימים ע"י נגציה של מונחי-יסוד אולטימטיביים (כגון "אלטוב" במקום "רע", או "אלטובכפליתר"

פרקטיקות וטכנולוגיות של שליטה ודיכוי מקורות ערעור

טלקסקרין

2 דקות שנאה

שבוע השנאה

משטרת המחשבות

ריגול

משפטי ראווה

עינויים

חדר

הלשנה (של הילדים)

וידויים פומביים הוצאות להורג

איו

שייכספיר וצ'וסר ייעלמו כליל (האקסלי)

סָים

עד 2050 הכול ידברו ניוספיק

מחשבות כפירה (פשע-מחשבה) תהיינה בלתי אפשריות לוגו-סמנטית (ולא רק פוליטית או פרקטית!) כי מחשבת כפירה תהיה קונטרדיקטית ברמה מילונאית - ולכן בלתי הגיונית בעליל!

מאחר שאין אפשרות לוגית לחשוב אחרת מהמצווה - מושג החירות נעלם סמנטית!

הפרסופוזיציות המטפיסיות שמתרמזות במודל המתאור

דמויות ייצוגיות:
וינסטון סמית - מי שיצא זמנית מהמערה
ג'וליה - התביעה לאוטונומיה רגשית
סים האינטלקטואל שלהוט אחר כל אתגר
פרסונס - המאמין שבאמונתו יחיה
אוברייין - האינטלקטואל הרפלקסיבי

קומרד או'גליבי

וינסטון מאמין בעובדות וחירות חשיבה 2+2=4 וזאת לא תוכל המפלגה לשנות. ריאליזם קרטזיאני עם סובייקט חושב

ג'וליה מאמינה בהתמדת הרגש. לדעתה, המפלגה תוכל להורגם, אך אין בכוחה להשמיד את אהבתם

שניהם מציעים סוגי הומניזם (קרטזיאני, נאורותי, רומנטיציסטי ואקזיסטנציאליסטי) שאוברייין מצליח להשמיד. את שלו, ברגע שהוא נוכח כי 2+2=5 (או כל מה שהמפלגה תחליט) ואת שלה (ושלו) כשכל אחד מהם מוכן להקריב את האחר ב"חדר 101". הסובייקט שנקרא וינסטון נכחד סופית בשורת הסיום

אוברייין פועל בעולם פוסט-הומניסטי מתוך רפלקסיה אינטלקטואלית צלולה - שאין חלופה, ותמונת העתיד היא אחת ובלתי נמנעת: מגף הדורר על פני אדם - לנצח

איו מערכות זמו. סוביקט. חשיבה או זיכרוו. המפלגה היא ההיסטוריה וההיגיוו. כלומר - היא המציאות

חשיבותו של הספר: [1] בתור "דיסטופיה", הן במימד הדיאגנוסטי והן כאקסטרפולציה - הספר "הופרך" עם קריסת העוצמה הסובייטית (ויריבו "עולם חדש מופלא" נראה היום מדויק יותר כביטוי פארודי לחברת צריכה ניאו-קפיטליסטית בנוסח מרקוזה.) [2] אולם, בתור תשקיף "מטפיסי" על מצב האדם, על פריכות רוחו, התלות של "חירותו" ועצם תודעתו במוסדות-כוח, ובעיקר - כשמביאים בחשבון שה"ניוספיק" המדלל את כשרי הבינה מתגשם מול עינינו בתהליכי דרדור סופניים (גם בלי התערבות מצד "האח הגדול") - הספר תקף ונוקב היום - יותר מאי פעם.